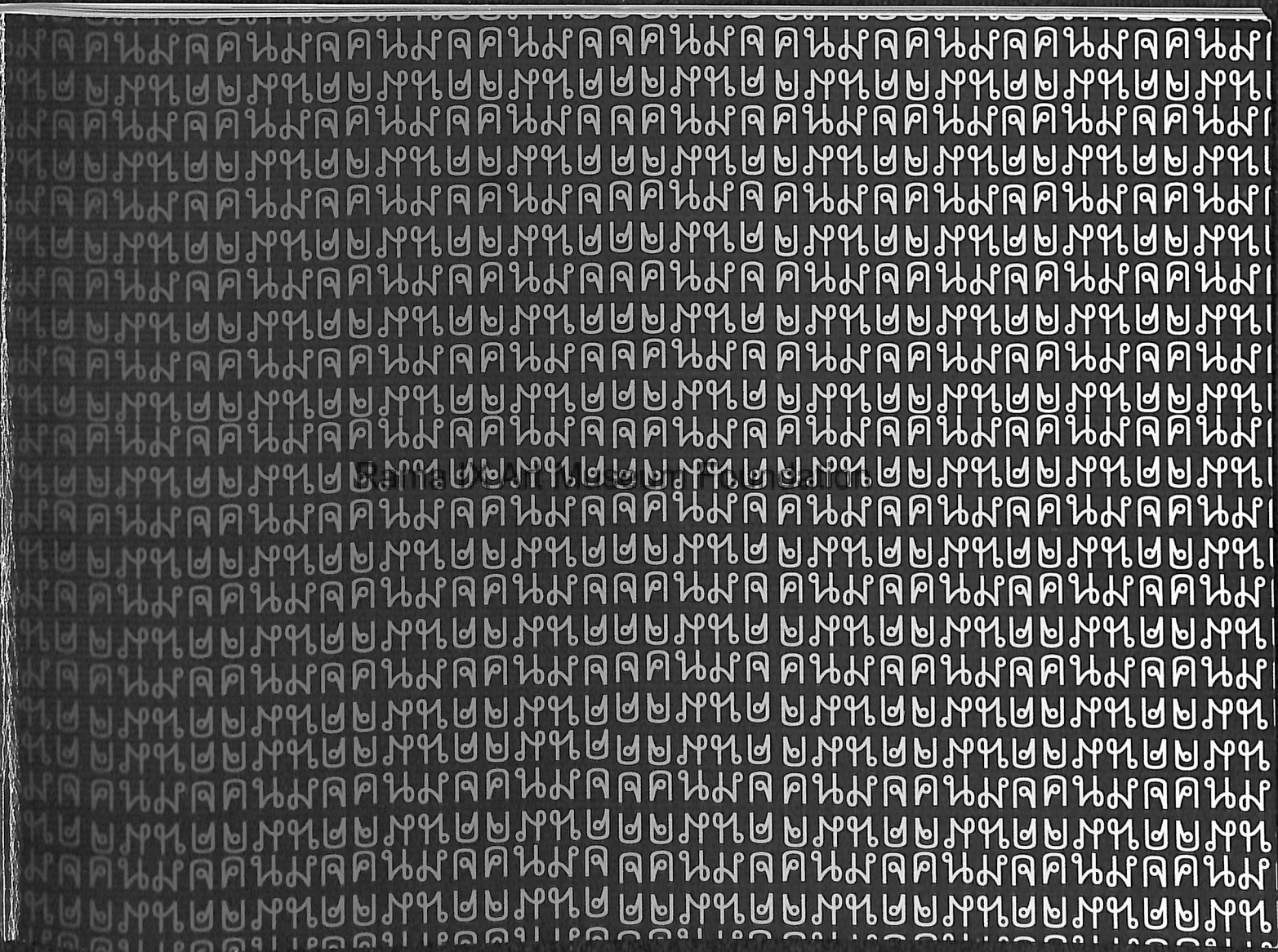

Rama IX Art Museum Foundation

นิทรรศการศิลปกรรม คน คน

โดย ธนวัฒน์ สุริยะทองธรรม

ในวันจันทร์ ที่ 29 ตุลาคม 2550

ณ.หอศิลป์จามจุรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิทรรศการถึงวันที่ 12 พฤศจิกายน 2550 โทร 02-218-3709

ART EXHIBITION KHON KHON AT JAMJUREE ART GALLERY

29 OCTOBER - 12 NOVEMBER 2007

Tel. 02 - 218 - 3709

ธนวัฒน์ สุริยะทองธรรม ผู้นำเสนอตัวอย่างเลวๆ เพื่อคนดีๆ

พิษณุ สุก.

ทุกวันนี้ การเรียนรู้ในเรื่องความเข้าใจในศิลปกรรมร่วมสมัยของบ้านเรา เดินทางมาสู่ระดับที่น่าพึงพอใจอยู่บ้าง โดยเฉพาะการรับรู้ที่ว่าศิลปะนั้นมีทั้งงามและไม่งาม ซึ่งแต่เดิมเรามักจะเข้าใจว่าศิลปะที่ศิลปินแสดงออกมาไม่ว่าจะเป็นรูปเขียนรูปปั้นและอื่นๆ จะต้องดูแล้วสวยงาม เป็นที่รื่นเริงบันเทิงใจเท่านั้น อะไรที่น่าเกลียดรุนแรง น่าหวาดกลัว เราคิดว่าศิลปะทำอย่างนั้นไม่ได้

แต่ในปัจจุบันศิลปะฝ่ายน่าเกลียดน่าชัง กลับเติบโตขึ้นเป็นอย่างมากมีศิลปะที่ทำให้คนดูเกิดความลึกลับไม่แน่ใจว่าสิ่งนั้น จะเรียกว่าเป็นศิลปะได้หรือไม่เพราะเหตุว่าดูเท่าไรก็ไม่รื่นเริงบันเทิงใจได้

หากยอมรับว่าศิลปกรรมนั้นเกิดขึ้นจากแรงประทุจากภายในของมนุษย์ผู้สร้างสรรค์แล้ว ก็จะต้องยอมรับต่อไปว่ามนุษย์เรานั้นมีหลากหลายจำพวก และมีความหลากหลายของจินตนาการ ศิลปะซึ่งเป็นสิ่งที่สะท้อนความคิดความรู้สึกที่อยู่ภายในจิตใจ จึงจำเป็นที่จะต้องแสดงออกให้หลากหลาย ทั้งในด้านที่เป็นบวก และในด้านลบ

ในเมื่อชีวิตของคนเราทุกวันนี้ ไม่ได้โรยไปด้วยกลีบกุหลาบ ไม่ได้มีความสุขสนุกสนานอยู่กับสิ่งแวลล้อมที่ดีไปเสียทุกคน และบางคนก็มีความตั้งใจที่จะใช้สิ่งที่น่าเกลียดน่าชังมากระตุ้นให้กลับไปสู่ความดีก็อาจเป็นไปได้

ธนวัฒน์ สุริยะทองธรรม เป็นศิลปินในฝ่ายลบ ผลงานภาพพิมพ์ของเขาแล้วไม่น่ารัก ไม่สวยงาม ทั้งยังเข้าไปก่อความความรู้สึก สบายๆ ของคนดูเข้าไปอีก ผลงานของ ธนวัฒน์ เริ่มค้นจากความเป็นปฏิกิริยาต่อผู้คนในสถาบันที่เราเคยยกย่อง เคารพนับถือกันมาอย่างยาวนาน โดยมีความเชื่อว่าสถาบันนั้นๆ จะต้องเป็นคนดี เป็นผู้ที่คอยช่วยเหลือสังคม จนกลายเป็นสัญลักษณ์หรือหลักชัยให้ผู้คนในสังคมได้อาศัยไว้เป็นที่พึ่งได้

ยกตัวอย่างได้ เช่น ในสังคมของราชการ ซึ่งเป็นสถาบันใหญ่ที่สุดและทุกสุขของมวลประชาทั้งประเทศ จึงได้ใช้คำอันศักดิ์สิทธิ์เรียกบุคคลเหล่านี้ว่า ข้าราชการ แต่ในความเป็นจริง ข้าราชการจำนวนมากไม่ได้ทำตัวให้เป็นข้าราชการใช้ของราชการตามชื่อเลย กลับทำตัวเป็นเจ้านาย ถือตัว ถือยศศักดิ์ และยิ่งไปกว่านั้นยังใช้อำนาจที่มีอยู่กดขี่ราษฎร ล้อราษฎรบังหลวง กอบโกยผลประโยชน์ใส่ตัว ทำได้อย่างที่ไม่น่าจะทำเลย

ในสังคมการเมือง ซึ่งเป็นสังคมที่เป็นหลักของการปกครองแบบประชาธิปไตย ที่เราใฝ่หาที่เราอยากให้ เป็น เรามีนักการเมือง ซึ่งเป็นตัวแทนของนักปกครอง แทนระบบเจ้าขุนมูลนายที่มีมาแต่ก่อน แต่เมื่อนักการเมืองมาเป็นผู้ปกครอง ผู้บริหารบ้านเมือง เรากลับรู้สึกว่าเขาเลือกไม่ออกระหว่างนักการเมืองที่ดีกับนักการเมืองเลวๆ เราเรียกร้องประชาธิปไตยในขณะที่บ้านเมืองเป็นเผด็จการ เพราะต้องการให้นักการเมืองที่ดีมาบริหารบ้านเมือง แต่พอเรามีประชาธิปไตย เรากลับไม่เห็นนักการเมืองที่ดี

พอที่จะมาทำให้บ้านเมืองดีขึ้น เพราะนักการเมืองไม่ว่าในยุคไหนๆ กลับพาให้บ้านเมืองสับสนวุ่นวาย ต่อสู้กันด้วยกลยุทธ์ที่น่าเกลียด น่าขยะแขยงไร้คุณธรรม และเมื่อนักการเมืองเข้ามาโดยผ่านความสกปรกของระบบการเลือกตั้งแล้ว เขาก็มักจะใช้อำนาจที่มีอยู่อย่างน่าขยะแขยงด้วยการกอบโกยผลประโยชน์ใส่ตัว ไม่ต่างจากข้าราชการที่เป็นฝ่ายบริการทุกข์สุขของประชาชนอยู่

ทั้งนักการเมืองและข้าราชการจึงกลายเป็นเลื้อย เป็นเห็บ เป็นหมัดตัวใหญ่ที่ต่างก็ช่วยกันสูบเลือดเอาจากประชาชนและประเทศชาติ

สังคมหลักอีกอย่างหนึ่งที่ได้รับความกระทบกระเทือนอย่างหนักในช่วงเวลานี้ คือ สังคมของศาสนา ซึ่งน่าจะเป็นสังคมที่สงบสุขสันต์โดยมีพระสงฆ์เป็นผู้นำ ผู้เป็นสัญลักษณ์ของความดีงามในด้านจิตใจ ชาวบ้านนับถือพุทธศาสนาเมื่อเห็นพระสงฆ์ก็จะน้อมไปสู่ความรู้สึกรศรัทธาและใคร่ที่จะเข้าหาเพื่อเป็นที่พึ่งทางจิตใจ

แต่พระสงฆ์ที่เห็นอยู่ในสังคมบ้านเราไม่ได้เป็นที่พึ่งในด้านจิตใจมากนัก กลับเป็นภาระให้กับผู้คนที่ยากจน ทุพพลภาพ ทุกวันนี้ชาวบ้านไม่อาจแยกพระที่ออกจากพระทุศีลได้ ด้วยมีข่าวพาดหัวหนังสือพิมพ์ถึงกิจของพระที่น่าขยะแขยง เสียยิ่งไปกว่าภารกิจเลวของชาวบ้านคนธรรมดาๆ เสียอีก พระเสพยาบ้า พระดักกัน พระดู วิชิตี หนึ่งปี พระบวสิก และพระนอกรีต

จากสภาพแวดล้อมของสังคมปัจจุบันเท่าที่ได้กล่าวมา นับเป็นความตกต่ำของสังคมในชั้นอุกฤษที่เดียว ศิลปินซึ่งมีหน้าที่คล้ายกับผู้สื่อข่าวที่คอยรายงานสิ่งที่เกิดขึ้นกับสังคม จำเป็นต้องถ่ายทอดการรับรู้ของตนเองโดยผ่านผลงานศิลปกรรม ให้สังคมได้รับรู้ เป็นลักษณะของการดูรับข้อมูล และนำเสนอผ่านความคิดเห็นหรืออารมณ์ความรู้สึกสะท้อนใจ ซึ่งก็แล้วแต่ความสามารถและบุคลิกภาพของศิลปินแต่ละคนที่มีความแตกต่างกัน

ธนวัฒน์ เป็นศิลปินอีกผู้หนึ่งที่เฝ้าติดตามกระแสในทางลบของสังคมอยู่เสมอ เขาจึงมักจะแสดงความคิดเห็นโดยผ่านงานศิลปะภาพพิมพ์ที่เขาชำนาญอยู่

ธนวัฒน์ เป็นชาวขอนแก่น ศึกษาศิลปะเบื้องต้นที่วิทยาลัยช่างศิลป์ จบปริญญาตรีที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และจบปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยศิลปากร เขามีเกียรติประวัติที่ดีโดยได้รับรางวัลจากการประกวดงานศิลปะบ่อยครั้ง เช่น รางวัลยอดเยี่ยมจากการประกวดศิลปกรรมยอดเยี่ยมแห่งประเทศไทย รางวัลเหรียญทองแดงประเภทภาพพิมพ์จากการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติครั้งที่ 49 รางวัลดีเด่นจากการประกวดศิลปกรรม “นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต” ครั้งที่ 15 และรางวัลที่ 2 จากอมตะอาร์ต อวอร์ด ครั้งที่ 3

การได้รับรางวัลของศิลปินในวัยหนุ่มของธนวัฒน์ บอกให้รู้ว่าเขาเป็นศิลปินคนหนึ่ง ที่ได้รับการยอมรับในผลงานสร้างสรรค์ที่เป็นแนวทางเฉพาะตนของเขาเป็นอย่างดี

การแสดงออกในแนวทางที่ ธนวัฒน์ ทำอยู่ ก่อนข้างจะเสี่ยงต่อการไม่ยอมรับของผู้ทั่วไปที่อยู่ในสังคมไทย เนื่องจากผู้ที่เสพงานศิลปะชาวไทยโดยทั่วไปมักจะสนใจกับศิลปะที่ดูง่าย ๆ ดูสบายๆ และสวยงาม แต่งานของ ธนวัฒน์ เป็นไปในลักษณะของการวิพากษ์วิจารณ์สถาบันหลักของสังคม นอกจากนั้นก็จะเป็นแนวเสียดสี ล้อเลียน ประชดประชัน จากพื้นฐานที่ไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรมของบุคคลที่สร้างความเสื่อมเสียให้กับสถาบันและสังคมของเราเอง

ภาพชุดที่เขาล้อเลียนพระสงฆ์ ในทำทางที่ไม่ดีรวม หัวเราะอย่างเต็มพิกัด มีทั้งภาพพระแลบลิ้นปลิ้นตา ปลอมตัวใส่หมวกคลุมผม โทรศัพท์หาคู่ ร้องเพลงคาราโอเกะ

ภาพนักการเมืองปากกว้างในแผ่นโปสเตอร์หาเสียง เป็นนักการเมืองชายน้ำลายไหลกระเซ็น เหมือนคนตะกละ นักการเมืองสาวแลบลิ้นเหมือนอยากกินบ้านกินเมืองเสียจริงๆ

ภาพข้าราชการมีศรีตำแหน่งได้เลื่อนขั้นทุกปี แต่หน้าตาซ่อนไว้ซึ่งเล่ห์กลโกง อีกทั้งมีชื่อภาพที่ตั้งไว้อย่างเจ็บแสบเช่น “โจรมีสี” นำพองใจที่ ธนวัฒน์ ล้อเลียนประชดประชันอย่างมีอารมณ์ขัน ทำให้ผลงานของเขาไม่เครียดจนเกินไป และที่สำคัญคือ เขาใช้ตัวเองเป็น นายแบบ นางแบบ ใบหน้าของศิลปินเปลี่ยนไปตามสภาวะเหตุการณ์ ธนวัฒน์ เป็นได้ทั้งพระ นักการเมือง ข้าราชการ คนคิดยาบ้า การใช้ตนเองเป็นแบบ จะเป็นทั้งความกล้าหาญและความเสียสละ หรือเป็นได้ทั้งการล้อเลียนตนเอง ให้เป็นผู้ร่วมอยู่ในสังคมเดียวกันด้วยไม่ต้องกระทบกระเทือนใคร

และบางทีอาจจะเป็นไปได้ที่เขาพยายามหลีกเลี่ยง การล้อเลียนบุคคลใดคนหนึ่งโดยใบหน้าที่เขาเองกลับดูขี้นขาน จี๋เล่น เขาคิดว่าใบหน้าที่เขาจะเป็นอาการภายนอกที่บุคคลจริงบางคนอาจจะซ่อนเก็บไว้ภายในจนมองไม่เห็น หรือในโลกความจริงเราไม่อาจพบบุคคลเหล่านี้ได้

ดูแล้วมีอารมณ์ขัน รู้สึกเจ็บๆ คันๆ และก่อกวน คุณธรรมจริยธรรมไปพร้อมๆ กัน หากถามว่า ศิลปะ ในแนวทางอย่างนี้ให้อะไรกับคนดู ก็คงต้องถามกลับว่าแล้วศิลปะในแนวทางสวยๆ งามๆ ให้อะไรกับคนดู บางทีอาจเป็นเพียงน้ำตาลที่เคลือบยาพิษเท่านั้น ส่วนในแนวทางของ ธนวัฒน์ อาจจะดูเจ็บปวดในตอนแรก เหมือน ทุกคนโดนทำโทษจากการทำผิด แต่หลังจากนั้น คนดูอาจได้คิด ได้สำนึกถึงสิ่งที่เกิดขึ้นกับสังคมเรา

หากเรายอมรับว่า สังคมนี้ มีนักการเมืองที่เลว มีข้าราชการที่เอาเปรียบประชาชน และมีพระสงฆ์ที่ไม่อยู่ในพระธรรมวินัย เราเดินกระทบไหล่กับบุคคลเหล่านี้ อยู่ทุกเมื่อเชื่อวัน จนเรารู้สึกถึงภัยสะสมสะสมเดือดร้อนทุกข์ทรมานทั้งหลายของคนประเภทนี้

แม้ว่าเราไม่อาจจะตรงเข้าไปทำร้าย ตักเตือนคนเหล่านี้ ทั้งๆที่เราอยากทำ จนในที่สุด เราก็คงไม่อยากเป็นเช่นบุคคลตามที่ ธนวัฒน์ สุริยะทองธรรม ยกมานำเสนอเป็นตัวอย่างของคนเลวๆ อย่างนั้น และหากมีลูกมีหลานก็คงจะได้สั่งสอนลูกหลานให้เป็นคนดีต่อไป

เพราะผลงานของ ธนวัฒน์ ที่เห็นอยู่นี้ สะท้อนความน่าเกลียดน่าชังชนิดเกินที่จะรับได้

Tanawat Suriyatongtam, presenter of bad example for good people

Pishnu Sup.

Nowadays, learning to understand contemporary art in Thailand is coming to some resolution, especially knowing that art has it's good and bad side. In the past, we usually understood that sculpture and the other disciplines of art must have beautiful images and be appreciated by the viewer, but must not be created in contemporary pop art style.

Ugly art or contemporary pop art that is created at present, is art that makes people feel confused and not sure that the object they see is called art because they don't appreciate or understand contemporary pop art.

If we understand that art created from the internal inspiration of humans who create it, then we must accept the diversity of humanity and the diversity of imaginations. Art that reflects the thought and feeling of the artist's mind must be presented in both positive and negative ways.

Tanawat Suriyatongtam is a negative thought artist, his printmaking works art not beautiful, they agitate the feelings of people who see his works. Tanawat's bad works originate from his pessimism of people in the institute, that we admire and respect, believing that these people must be good and help society until they become a social symbol of help.

For instants, in public or civil service which is the permanent non elected administrative arm of government, that takes care of the everyday running and administration of the entire population in our country, so we call them "bureaucrats" or government officials, but in truth a lot of government officials don't act with honour or honesty in the position they have been appointed to. They behave themselves as socially superior and many worse than that, they use their position of authority for their own ego and for corruption which they should not do.

In politics, the political elite govern democracy. In the past we had bureaucrats and administrators as representative of the monarchy to govern but when the politicians govern the country, we feel that we can't differentiate between the good and the bad politicians. We want democracy while there are dictators. Once there is democracy we can't find good politician to serve the country because politicians of every persuasion tend to create confusion for our community, they use bad strategy to gain political points, once they are elected they always use their position for their own benefit, just like the government bureaucrats who serve the people.

Many politicians and government bureaucrats are like big leeches and lice, sucking the blood out of people and country.

Another organization in society which has great impact effecting the whole community in our present time is the religious community which should be a peaceful society, lead by monks who are a symbol of goodness of mind. People respect Buddhism, feeling their faith and peace of mind when they meet a monk, but some monks that we have seen in our society are not supportive of these principles, in turn they make people who respect them feel more burdened. Nowadays local people can't tell the difference between the good and the bad monk, there are headlines in newspapers about their bad behavior which we detest more than ordinary people, like monks who take amphetamines, who fight, or those that watch sexually explicit DVD, or illicit sexual behavior and wayward monk.

From these society's environment that we have been talking about, we can say that society is becoming degraded. Artists have their duty, like journalists who report what happens in our community, so artists present this information in their art work, making a social comment, expressing their desire and feelings by their artistic ability.

Thanawat is another artist who is always following the negative side of society, he is an expert in the art of printmaking, making his comments on the ills of society by his chosen medium. Thanawat is Konkien local, studied basic art at Fine art college, graduated BFA from Bunditpatanasilpa Institute and MFA from Silpakorn University. He has many awards from art competitions such as Grand prize from Thailand Grand prix art competition, Bronze Medal printmaking from The 49th National Art exhibition, Distinguish prize (or silver medal) from art competition "Bring good things to life" and 2nd prize from The 3rd Ammata art award exhibition.

By winning many awards in his youth, it shows that Thanawat is an artist whose work has been accepted by art institutes and art critics.

The presentations that Thanawat is doing are risky and not accepted by general audiences in Thai community because they are usually interested in art work that is easy to look at and beautiful. Thanawat's art work has character, criticizing many social institutions, besides his art work he also criticizes, ridicules and is sarcastic to people who make a bad image and damage our social institutions.

A set of his works that ridicule monks in an uncontrolled manner, laughing (their heads off), also a picture of a monk who makes a funny face, disguise themselves using head cover, love hot line and singing karaoke.

Picture of a big mouth politician on election posters is a character of male politician whose mouth is watering like a glutton, a female politician poking her tongue out as a corruptor who likes to cheat the community.

Picture of outstanding government officer but hides the trick in their face, that has a critical title "Theft in colour"

It's satisfying for Thanawat to ridicule and be sarcastic. The humour in his work releases much tension about his social comments. An important feature of his work, he uses himself as male and female model, changing faces according to the situation, he can be monk, politician, government officer or drug addict.

Using himself as model seems to be valiant and sacrificial of him to ridicule himself as a member of the community, so it won't offend anyone.

It may be that he is trying to avoid specific offence to anyone, by using his own face expressing mock, pleasure, cunning and suspicious characters, that is the behavior that some people hide behind until we can't see or can't find these people in a real world.

To see his work evokes within us a multitude of emotions, humorous yet agitated by the morality and ethics they portray.

If we ask, "What moral message does this type of work give to the audience?" We have to ask "What message does beautiful art give to the audience?" Maybe it's just like a poison sweet.

Thanawat's creation is like everyone is punished when they do the wrong thing, but after that, the audience would realize what is happening in our society.

We admit that there are many bad politicians, corrupted bureaucrats and wayward monks in our community, passing us everyday until we feel repulsive to their behavior, even though we can't punish or admonish them as we would want.

Finally we would not want to be as these people that Thanawat Suriyathontam presents as bad examples in our community. We have to teach our children to be responsible and moral members of our community, now and for the future.

Thanawat work reflects the many problems and social ills in our community, encouraging us to rebel against this bad and unconventional behavior.

วงการศิลปะของไทยในปัจจุบัน มีความตื่นตัวเป็นอย่างมาก มีการส่งเสริมกิจกรรมการแสดงผลงาน การจัดประกวดผลงานศิลปะมากมายไม่ว่าจากภาครัฐ สถานศึกษา บริษัท ห้างร้านและเอกชน ซึ่งเป็นสิ่งที่ดี เห็นแล้วว่าชื่นชม เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปมีความเข้าใจและเห็นถึงคุณค่าความสำคัญของศิลปะมากขึ้น อีกทั้งสามารถประยุกต์ให้เข้ากับชีวิตประจำวัน ได้รู้ถึงการพัฒนาของศิลปะว่าในอนาคตจะเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมของชาติ แม้ว่าจะมีการแสดงผลงานศิลปะมากมายแต่ผู้สร้างงานศิลปะ หรือศิลปินที่ทำงานศิลปะ กับมีจำนวนไม่มากนักถ้าเปรียบเทียบกับในสัดส่วนที่เหมาะสม เหตุเพราะว่าการดำรงชีวิตในปัจจุบันเป็นสิ่งสำคัญ ศิลปินหรือผู้ทำงานศิลปะ หลายคนจึงจำเป็นต้องหาทางงานอื่นเพื่อการยังชีพ พร้อมทั้งสร้างผลงานศิลปะควบคู่ไปด้วย ดังนั้นการที่ศิลปินรุ่นใหม่ จะแสดงผลงานเดี่ยวในสภาวะปัจจุบันจึงเป็นเรื่องยาก เหตุเพราะ ต้องใช้พลังกายและพลังใจเป็นอย่างมากในการจัดแสดงผลงาน ดังนั้นการแสดงผลงานเดี่ยวของ ธนวัฒน์ สุริยะทองธรรม จึงเป็นสิ่งที่น่าอินคืออย่างมากสำหรับคนรักศิลปะ เพราะเปรียบเสมือนว่าเขาได้ตั้ง ปณิธานที่แน่วแน่ในการที่จะอุทิศตนในการสร้างสรรค์งานศิลปะให้กับโลกของเรา

ธนวัฒน์ สุริยะทองธรรม เคยเป็นนักศึกษาคณะหนึ่งในหลายคนที่มีความสามารถ จบการศึกษาจาก คณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีจิตใจที่แน่วแน่มั่นแนวทางในการทำงานศิลปะอย่างจริงจัง พวกเขาทั้งหลายเป็นความภาคภูมิใจของสถาบันฯ เป็นอย่างมาก สำหรับ ธนวัฒน์ เขาจบปริญญาตรีสาขาภาพพิมพ์ คณะศิลปวิจิตร และได้เรียนปริญญาโทต่อที่มหาวิทยาลัยศิลปากร ในช่วงอายุสามสิบปีของเขามีถือว่าเป็นช่วงที่มีพลังเต็มที่ของวัย ธนวัฒน์ เลือกที่จะเป็นผู้รับใช้ศิลปะโดยใช้ความรู้ความสามารถที่สั่งสมมา สร้างสรรค์ผลงานศิลปะในรูปแบบเฉพาะตัวที่มีอารมณ์ขัน แต่แฝงไว้ด้วยข้อคิดที่เตือนสติอย่างเฉียบคมแก่สังคมในการอยู่ร่วมกันของมวลมนุษย เขาได้ใช้กระบวนการภาพพิมพ์ โดยเลือกใช้เทคนิคภาพพิมพ์ร่องลึก (INTAGLIO) ซึ่งเป็นเทคนิคที่เขาสนใจจัดเจน สามารถทำผลงานออกมาจนเป็นที่ยอมรับจากคณาจารย์และเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน ในการสร้างผลงานระยะแรก ต่อมาเขาได้ใช้สื่อผสมในการแสดงออกทางความคิดให้มีความหลากหลายจากวัสดุที่นำมาประกอบ การผสมผสานเทคนิคอื่นๆ กับเทคนิคภาพพิมพ์

ผลงานของ ธนวัฒน์ สามารถถ่ายทอดความคิดของเขาเกี่ยวกับกระบวนการทำงานให้ออกมาได้อย่าง สมบูรณ์ นับเป็นความชาญฉลาดที่ สามารถนำมาผสมผสานกันระหว่างงานสองมิติกับงานสามมิติให้เกิดเป็นเอกภาพได้อย่างน่าชื่นชม จากความพยายามในการมุ่งมั่นจะสร้างสรรค์ผลงาน ทำให้เขาได้รับรางวัลจากการแสดงผลงานเข้าประกวดมากมายทั้งในระดับเยาวชน ระดับชาติ และนานาชาติ รางวัลที่เขาได้รับเหล่านี้เป็นเพียงกำลังใจเล็กน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับเส้นทางของศิลปินที่เขาถนัดจะก้าวไป เรามีความภูมิใจ และขอเป็นกำลังใจให้ในฐานะ ครูและคนทำงานศิลปะที่จะได้เห็นเขาประสบความสำเร็จในเส้นทางที่เขาเลือกดำเนินอยู่นี้ แน่แน่นอนว่าสิ่งที่เขาทำจะช่วยสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้กับประเทศชาติได้อย่างน่าชื่นชมต่อไปในภายภาคหน้า

เฉลิมศักดิ์ รัตนจันทร์

Chalernsuk Ratanachan

Thai art is progressing very well at the present, there are many admirable activities that support art, exhibitions and art competitions which are organized by government, educational institutes and private companies. These activities have given people the opportunity to people to understand and realize the significance of art that can be adapted into our everyday life, knowing that art has been developing and will be a large part of our national culture.

Even though there are a lot of art exhibitions, there are not many artists who create art because of the way of life at present, many artists have to find other careers while trying to create their art. Solo exhibitions of young artists is difficult because they lack the experience of mature artists. Thanawat Suriyathongtam's solo exhibition is a pleasure for art lovers. It is his wish to give his life creating art.

Thanawat Suriyathongtam was one student among many, graduating from Fine art faculty, Bunditpatanasilpa Institute. He has a strong mind in the way he creates his work and the institute is proud of him. Thanawat graduated BFA printmaking, Fine art faculty and continued MFA at Silpakorn University.

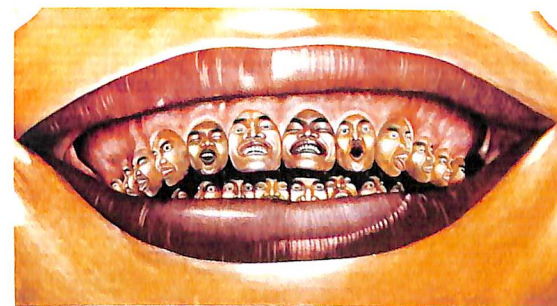
By his 30th year he completed a prolific period of his life, he chose to serve art by using his experience to create art in his own humorous style, but hidden with thought and social comment to remind people in our community of their responsibility. He uses Intaglio technique in his first period, creating his work to be accepted by his teacher and friends, later he uses mixed technique to present his idea, using a diversity of material, mixing printmaking technique with other techniques. It is smart and unique that he can mix 2 dimension and 3 dimension in his work. From these efforts in creating art, he has received many youth, National and International awards.

All these awards are just a little encouragement for the artist compared to what he has done. As his teacher and a fellow artist, we are proud and wish him every success in the direction he is heading, Absolutely everything he has done will help create goodness for our country in the future.

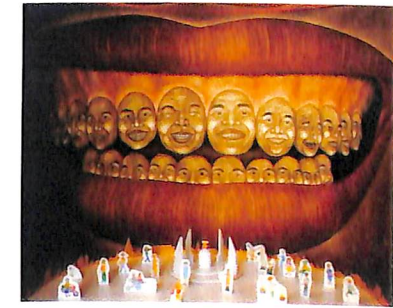
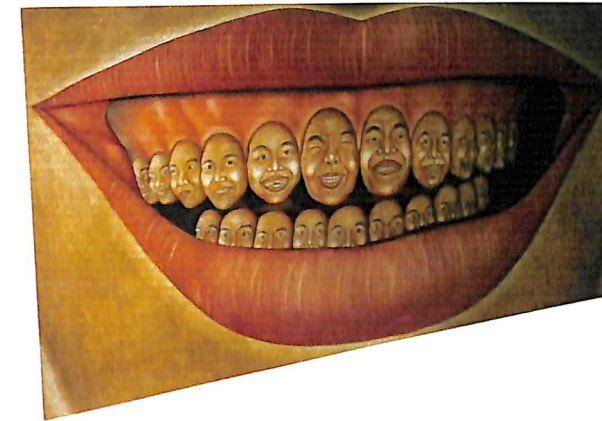
คน คน

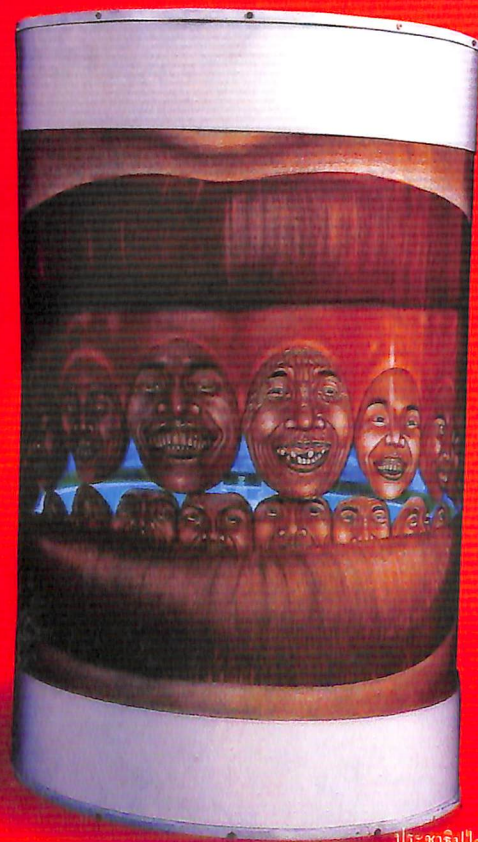
Rama IX Art Museum Foundation

Smile - Faching, 74 x 112 cm

• ในปี 4 ได้รับรางวัลชนะเลิศ หัวข้อ "มีอะไรดีซ่อนอยู่" ของรางวัลระฆัง ประเทศไทย
4 Prize, "Multiple Choice" Graphic Art Competition by British Council

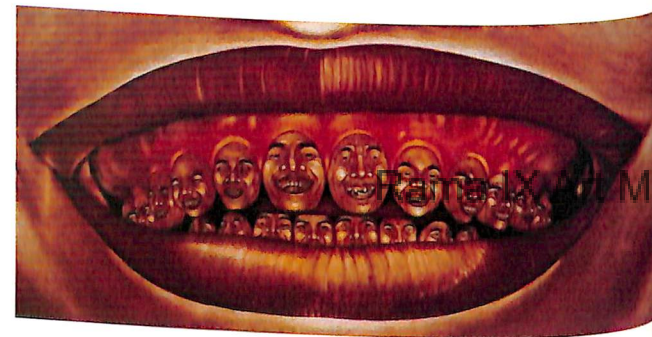

ประชาชนไทยในหัวใจปวงชน

Mixed.

50 x 50 x 100 cm.

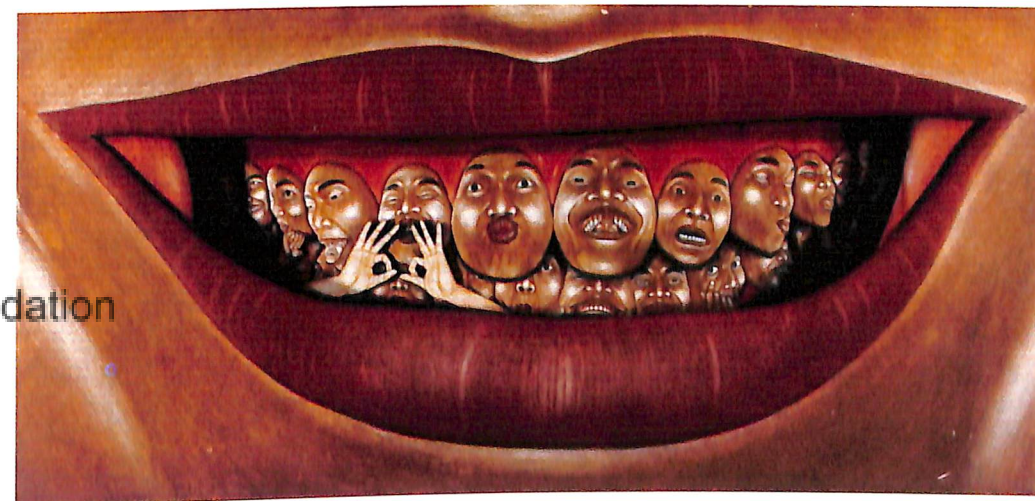
•รางวัลยอดเยี่ยมการประกวดศิลปกรรม 19 ตุลาคม วันประชาธิปไตย

My Smile 2

Etching Mixed.

78.5 x 130 cm

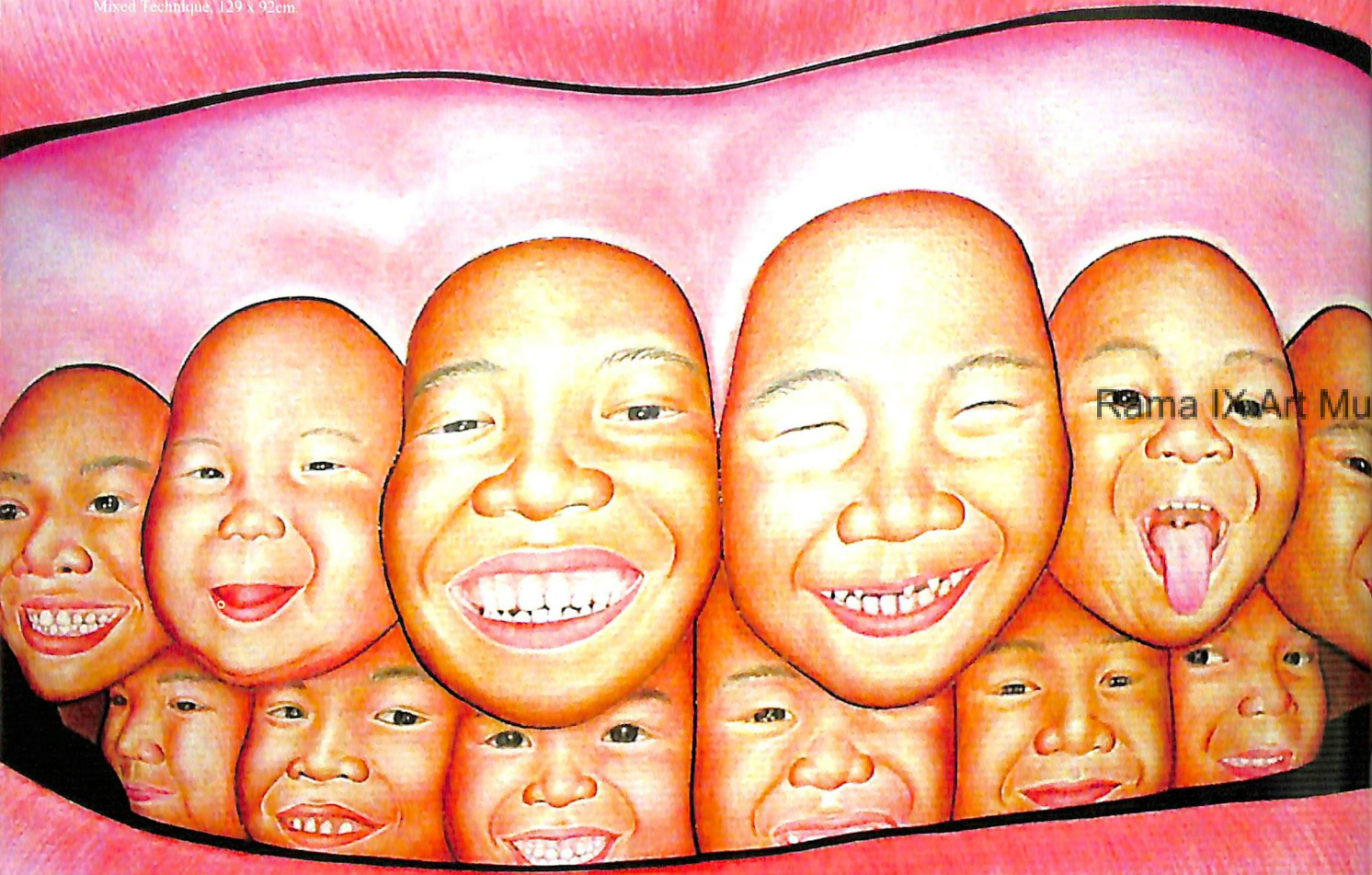

Smile My. Etching, Mixed, 78.5 x 130 cm.

•รางวัลยอดเยี่ยม การประกวดศิลปกรรมยอดเยี่ยมแห่งประเทศไทย ปี 2544

1st Prize, Thailand Art Exhibition by the Philip Morris Group of Companies

เด็กยิ้ม Children's Smile
Mixed Technique, 129 x 92cm

ยิ้มทองคำ Golden Smile, Mixed Technique, 14 x 82 cm.